

LBRIS

We know
books

Colecția Biblioteca Ideea Europeană

Lector: Nicoleta Arsenie
Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu
Coperta: Florin Afloarei

Editura IDEEA EUROPEANĂ
O.P. 22, C.P. 113, București, 014780
Tel./Fax.: 021-2125692; Tel.: 021-3106618
Comenzi carte prin poștă:
Tel.: 021-2125692
E-mail: office@ideeaeuropeana.ro
www.ideeaeuropeana.ro

© Editura Ideea Europeană

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DINGA, EMIL

Aforisme, vol. 6 / Emil Dinga. - București : Ideea Europeană,
2025
ISBN 978-630-333-155-3

821.135.1

Emil Dinga

Aforisme

(vol. 6)

București, 2025

5001. Nu disperarea este boala de moarte (Kierkegaard), ci tristețea. După ce flacăra disperării s-a stins, rămâne, niciodată stins în întregime, jarul tristeții.

5002. La o prejudecată să nu renunți până nu adopți o alta.

5003. Evoluționismul este un structuralism contextualizat.

5004. Poeticul e conținutul, poieticul e forma.

5005. Teoria alegerii publice a rezultat din ciocnirea a două modele de raționalitate: raționalitatea instrumentală și raționalitatea politică.

5006. Înșelăciunea se bazează pe minciună, nu pe fals.

5007. Duplicitatea este o schizofrenie deliberată.

5008. Cea mai puternică formă a inteligenței nu este inferența, ci analogia.

5009. Reușita este, întotdeauna, doar o conativitate norocoasă.

5010. Drumul cu multe popasuri e un drum întotdeauna scurt.

5011. Însingurarea e un fel de orgoliu, pentru că implică ieșirea în evidență.

5012. Libertatea ca necesitate înțeleasă este o *contradictio in adjecto*.

5013. Limba nativă a creierului este limba supraviețuirii – limba abstracției este o limbă străină pentru el.

5014. Cele mai profunde gânduri nu folosesc la nimic, cele mai folositoare sunt întotdeauna gândurile superficiale.

5015. La scara Universului (și spațială, și temporală), mărirea noastră civilizație e un simplu clipocit într-o mlaștină moartă.

5016. Nu însingurarea atrage tristețea, ci tristețea atrage însingurarea.

5017. Persoana a treia din limbaj nu este altceva decât un refuz al celuilalt – pe plan ontologic nu există decât persoana întâi și persoana a doua.

5018. Viața este singurul lucru care ni se întâmplă și de care nu ne putem aminti.

5019. Moartea este o însingurare a drumului pe care ai mers până atunci.

5020. Sfântul și geniul nu sunt niciodată recunoscuți în timpul vieții lor – pentru că modul în care ei sunt și fac este cel mai natural mod cu putință.

5021. Cea mai mare parte a lumii vieții (Lebenswelt) funcționează. O parte minusculă (oamenii) trăiesc și, din acest motiv, uneori nu funcționează.

5022. Arta nu se poate edifica decât pe metafizică – dar invers nu este adevărat.

5023. Rădăcinile simbolice sunt infinit mai puternice decât cele substanțiale, deoarece nu sunt perisabile.

5024. *Veni, vidi, mortuus sum.*

5025. Nu prețul urmează calității, ci calitatea urmează prețului.

5026. Cel mai mare inovator este impredictibilul.

5027. Poeticul poate fi tradus, poieticul nu (sau foarte greu și aproximativ).

5028. Fenomenologia (pe linia lui Husserl) este atât de bine cuplată cu bunul-simț, încât nu știi dacă este o mare descoperire filosofică (și științifică) sau este un simplu truism epistemologic.

5029. Aforismul este un paradox eșuat.

5030. Când latră un câine viu, contemporan cu mine, opresc *Simfonia a 9-a* de Beethoven – vreau să mă cuprind de sunetul viu al lumii vieții.

5031. Eu cred că Descartes a confundat cauza cu efectul: ca să mă îndoiesc, trebuie să exist, deci trebuia să spună: *Deus est ergo sum, sum ergo cogito, cogito ergo dubito, dubito ergo Deus est* – același cerc, dar parcurs în sens invers.

5032. Memoria e o uitare care nu s-a uitat (încă) pe ea însăși.

5033. Nu există sursă mai mare de melancolie decât meditația asupra necesității.

5034. Majoritatea oamenilor cred că, prin cele câteva trăsături nobile pe care le au, pot justifica zecile de trăsături ignobile pe care, de asemenea, le au.

5035. Mirarea mea cea mai mare: cum poate Dumnezeu ierta fără să uite ceea ce a iertat? (presupoziția că uită e inadmisibilă, desigur.)

5036. Cel ce este poet în fiecare zi, nu are timp să fie poet.

5037. Grăbirea maturizării e mai nefastă decât întârzierea ei.

5038. Dorința nu e autoreflexivă: nu poți să-ți dorești să dorești.

5039. Dacă nu ar exista termenii vagi, comunicarea interpersonală ar fi mult mai vagă.

5040. Nu trebuie confundată precizia exprimării cu rigoarea ei – prima nu e neapărat necesară.

5041. Dacă te îndoiești de propria îndoială, nu înseamnă că, prin asta, ai atins certitudinea.

5042. Precocitatea e un accident nerelevant – cel ce a reușit precoce fiind, ar fi reușit oricum.

5043. Timiditatea nu e nici slăbiciune, nici strategie, ci o condescendență.

5044. Iubirea reduce entropia lumii fel cum o face religiozitatea autentică.

5045. Un conducător se îndoiește întotdeauna de binele pe care-l face, tocmai pentru că dorește să facă binele.

5046. Mie James Joyce mi se pare un rebel nu fără cauză, ci unul care a căutat-o îndepărtându-se tot timpul de ea (cel mai mult a făcut asta în *Finnegans Wake*).

5047. E curios cum s-a putut spune că singurul moment real este prezentul, adică exact momentul care nu există, nici ontologic, nici psihologic.

5048. Silogismele logicii bivalente se potrivesc cel mai puțin raționalității umane.

5049. Nu înțeleg cum lumea se poate (la un moment dat) lipsi de mine – cum va mai ști că există?

5050. Accesul la resurse poate fi soluționat în multe feluri, dar accesul la identitate, numai prin război (și la animale, și la oameni).

5051. Spune-mi ce vrei, și-ți voi da, spune-mi ce nu vrei, și nu te voi putea ajuta.

5052. Ca și Papini, Joyce s-a considerat prea mult un prototip al omului.

5053. Un lucru este imposibil de automatizat: imperfecțiunea.
